

कसिष्यन्-न्ती-ती, कसयिष्यन्-न्ती-ती, चिक्रसिष्यन्-न्ती-ती; —
¹व्यतिक्रस्यमानः, कसयमानः, — चाक्रस्यमानः;
 व्यतिक्रसिष्यमाणः, कसयिष्यमाणः, — चाक्रसिष्यमाणः;
^Aक्रः, ²विक्रः-विक्रसौ-विक्रसः; —
³क्रस्तम्-स्तः-स्तवान्, कसितः, चिक्रसिषितः, चाक्रसितः-तवान्;
 कसः, कसः, चिक्रसिषुः, चाक्रसः;
 कसितव्यम्, कसयितव्यम्, चिक्रसिषितव्यम्, चाक्रसितव्यम्;
 कसनीयम्, कसनीयम्, चिक्रसिषणीयम्, चाक्रसनीयम्;
 क्रास्यम्, कस्यम्, चिक्रसिष्यम्, चाक्रस्यम्;
 ईषत्क्रसः-दुष्क्रसः-सुक्रसः; —
 क्रस्यमानः, क्रस्यमानः, चिक्रसिष्यमाणः, चाक्रस्यमानः;
 क्रासः, ⁴चक्रसः, कसः, चिक्रसिषः, चाक्रसः;
 कसितुम्, कसयितुम्, चिक्रसिषितुम्, चाक्रसितुम्;
 कस्तिः, कसना, चिक्रसिषा, चाक्रसा;
 कसनम्, कसनम्, चिक्रसिषणम्, चाक्रसनम्;
⁵क्रसित्वा-क्रस्त्वा, कसयित्वा, चिक्रसिषित्वा, चाक्रसित्वा;
 प्रक्रस्य, ⁶प्रक्रसय्य, प्रचिक्रसिष्य, प्रचाक्रस्य;

1. 'कर्तरि कर्मव्यतीहारे' (1-3-14) इति आत्मनेपदम् शानच् ।
2. 'ससजुषोः—' (8-2-66) इति रुत्वे विसर्गः । 'अत्वसन्तस्य—' (6-4-14) इत्यत्र 'अधातोः' इत्युक्त्वात् न दीर्घः ।
3. क्त्वायां वेदत्वात् निष्ठायां, 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इतीणिषेधः ।
4. घञर्थे कविधानम् । 'द्वित्वप्रकरणे के कृजादीनामिति वक्तव्यम्' (वा. 6-1-12) इति द्वित्वम् ।
5. 'उदितो वा' (7-2-56) इति क्त्वायामिडिवकल्पः ।
6. 'ल्यपि लघुपूर्वात्' (6-4-56) इति णेरयादेशः ।
- A. 'दीव्यन् देवो विचित्रस्युवमथ रजकं प्रैक्षतास्यूतमग्रे
 ग्रीव्यन्तं तत्र तत्र स्तुसितफलगणान् कनोव्युषः प्योसहीनम् ।' धा. का. 2-56.
 क्रसां-कुटिलीभवतां व्युषः-दाहकः इत्यर्थः । क्विबन्तस्य समासः ।